

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Na nowy rok 1845 / [C. K.].

Liczba stron oryginału

2

Liczba plików skanów

2

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

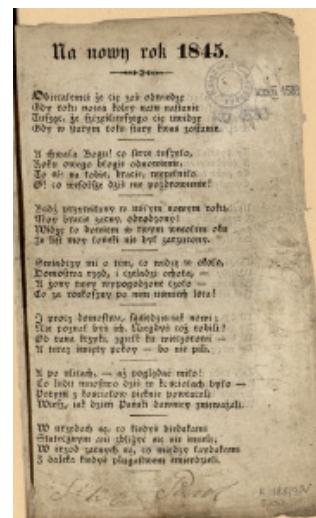
KD II 01589

Data wydania oryginału

[1845?]

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa
piśmienniczego on-line**

**Fundusze
Europejskie**
Program Regionalny

Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Na nowy rok 1845.

Obiecałem ci że cię zaś odwiedzę
Gdy roku nowa koley nam nastanie
Tusząc, że szczęśliwszego cię uwidzę
Gdy w starym roku stary kwas zostanie.

A chwala Bogu! co serce tuszyło,
Roku owego błogie odnowienie,
To się na tobie, bracie, wypełniło.
O! co wesolsze dziś me pozdrowienie!

Bądź przywitany w miłym nowym roku,
Mój bracie zacny, odrodzony!
Widzę to bowiem w twym wesolem oku
Że list mój łoski nie był zarzucony.

Świadczy mi o tem, co widzę w okolo,
Domostwa rząd, i czeladzi ochota, —
A żony twej wypogodzone czoło —
Co za rokoszny po nim uśmiech Iota!

I procz domostwa, sąsiedzie iak nowi;
Nie poznał byś ich. Niedys coż robili?
Od rana krzyki, zgiewki tu wieczorowi —
A teraz święty pokoy — bo nie pili.

A po ulicach, — aż poglądać miło!
Co ludu mnostwo dziś w kosciołach było —
Potym z kosciołow pięknie powracali
Wiesz, iak dzień Pański dawniej znieważali.

W urzędach są, co kiedyś biedakami
Statecznym ani zbliżyć się nie śmieli;
W szród zacnych są, co między laydakami
Z daleka kiedyś plugastwem śmierdzieli.

Sikorski

5481 rok nowy
Zład ta odmiana? takie odrodzenie?
Zład poszło to narodu poświęcenie?
Ktoż nieborakom natchnął myśli zdrowey;
Ktoż oszarpancom naszyl szaty nowey?

Ty pytasz? sam wiesz — to opamiętanie
Z ohydnej oney okropney przywary
Co gubi każde szczęście w każdym stanie!
Opamiętaniem upadł on wróg stary.

Upadł nieszczęsny wróg — już obalony!
Z tego ten nowy rok niech rośkoszuje!
Lecz nie bądź w radości ubespieczony,
Bo złośnik wždy na ciebie się gotuje.

Chroń że się, sidłom występny zwodniczem
Wszędy ich ieszcze na tysiące liczę,
Bo iedna iskra wielki las zapala
Tak iedna kropla w stary grzech oszala.

W dwoynasob czuymy, modlmy się, boiujemy,
By zwyciężony znówu nie powrocil.
W broń! mieczem ducha przepasani stoymy
By wróg iasności świętey nie zamacił!

Tak, roku miły, bądź błogosławiony!
Rozwesel pracę w domu i na roli,
Byśmy bieg nasz, w trzeźwości odnomiony,
Wykonać mogli — aż do Boskiej woli.

C. K.

Sikora Paul aus Harbrowitz
Nr 41 13 roków stary